

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. Русе, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Силвия Павлова

Членове: Палма Тараланска
Михаил Драгнев

при участието на секретаря Мариета Цонева
като разгледа докладваното от Палма Тараланска Въззивно търговско дело
№ 20224501000155 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази:

Производството е по чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Областна дирекция на МВР – Русе, представлявана от директора М.Й.Д. чрез Г.Л.Д. – главен юрисконсулт в сектор КАПОЧР към отдел „Административен“ против Решение № 506/26.04.2022 г., постановено по гр.д. № 20214520107035 по описа за 2021 г. на Районен съд Русе, с което ОДМВР е осъдена да заплати на УМБАЛ „Канев“, ЕИК 117505556, представлявана от директора И.С.И. сумата от 5 700,00 лв, представляваща разходи за консумативи и труд за вземане на биологични проби и химико – технологични изследвания, възложени от ОДМВР Русе в периода м. януари 2021 г. – м. ноември 2021 г., ведно със законната лихва върху главницата считано от 29.12.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сторените в производството разноски в размер на 678 лв. В жалбата са развити подробни съображения за неправилност на обжалваното решение като постановено при допуснати нарушения на съдопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния

закон и необоснованост на формираните изводи относно правно релевантните факти по спора. Моли същото да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново такова, с което да бъдат уважени изцяло предявените претенции.

Въззиваемата страна по жалбата УМБАЛ „Канев“, ЕИК 117505556, представлявана от директора И.С.И. чрез адв. Е. Н. – АК гр. Русе счита същата за неоснователна и моли да бъде оставена без уважение. Развива подробни съображения като счита, че съдът е обсъдил всички факти и обстоятелства и е произнесъл решението си на база на техния анализ, като е приложил и правилно материалния закон, в резултат на което е постановил обосновано и законосъобразно съдебно решение, което моли да бъде потвърдено.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259 от ГПК, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е допустима. Разгледана по същество – същата е неоснователна.

Не е налице несъответствие между установените по делото обстоятелства и тези, въз основа на които съдът е мотивирал своето решение. Районният съд е обсъдил релевантните за спора факти и доказателства, както и доводите на страните, и след обсъждането им е направил своите изводи за основателността на заявените претенции.

Първоинстанционният съд е обсъдил представените, както от ищеца, така и от ответната страна доказателства във връзка с твърдените от тях относими към спора факти и обстоятелства и към установената фактическа обстановка е приложил относимите материалноправни норми

За да уважи ищцовите претенции за осъждане ответната страна Областна дирекция на МВР – Русе да заплати сумата от 5 700,00 лв, представляваща разходи за консумативи и труд за вземане на биологични проби и химико – технологични изследвания, възложени от ОДМВР Русе в периода м. януари 2021 г. – м. ноември 2021 г., ведно със законната лихва върху главницата считано от 29.12.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, първоинстанционният съд е приел, че същите са дължими съобразно нормата на чл. 172а, ал.2 ЗДВП /в сила от 01.01.2018 г./, предвиждаща, че разходите за извършване на медицинско изследване, за вземане на биологични проби и за извършване на химическо изследване за установяване концентрацията на

алкохол в кръвта, са за сметка на лицето, за което е установена концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и за сметка на ведомството, чийто орган е назначил изследването когато не е установена концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози, като съобразно ал.3 на същата разпоредба „до заплащането на разходите по ал. 1 свидетелството за управление на моторно превозно средство, отнето на основание чл. 171, т. 1, буква "б" ЗДвП, не се връща на собственика.“

В настоящия случай УМБАЛ „Канев“ АД, гр.Русе е оторизирано лечебно заведение за извършване на медицински изследвания по смисъла на чл.11 от Наредбата. Като такава е издало Заповед № 467/18.09.2019 г., с която са определени в размер на 30,00 лв разходите за преглед и вземане на кръв за алкохолна проба от водачите на МПС и на 25.09.2019 г. е изпратило тази заповед до знанието на ОДМВР Русе. За извършените в процесния период от м. януари 2021 г. до м. ноември 2021 г., възложени от ОДМВР Русе изследвания, УМБАЛ „Канев“ АД, гр.Русе е издал 9 бр. фактури, всяка от които е придружена с препис от амбулаторния журнал за съответния месец, всички представени по делото. Видно от тези журнали изследваните лица са били придружени от полицейски служител.

Настоящият въззивен състав намира за неоснователни наведените във въззивната жалба възражения относно наличието на законодателна празнота в механизма на събиране на разходите от страна на болничните заведения и неправилното вменяване заплащането на направените разходи за консумативи и труд за вземане на биологични проби и химико – технологични изследвания, възложени от ОДМВР Русе във финансова тежест на ОД на МВР, на водачи на МПС, които сами са пожелали да им бъде извършено такова медицинско изследване. Видно от събраните по делото доказателства, изследваните лица са били придружени от полицейски служител, като лечебното заведение само е взело пробата, която впоследствие е взета срещу подпис от дежурен полицаи и анализирана в съществуващата научно-техническа лаборатория при ОДМВР Русе, сектор БНТЛ, с транспорт, осигурен от структурата, в която работи контролният орган, назначил изследването. Резултатите от химическото или химико - токсикологичното лабораторно изследване са отразени в протокол, който е

изпратен на структурата на МВР, посочена в талона за изследване, като този резултат остава неизвестен на лечебното заведение, тъй като не му се изпраща. Въпрос на вътрешна организация от страна на ОДМВР е как платените на лечебното заведение суми да бъдат събрани от лицата, които ги дължат, каквато междупрочем в хода на съдебното производство се оказва, че вече има създадена. Обстоятелството, че в периода от м. януари 2021 г. до м. ноември 2021 г. такава е нямало и не е упражнена от страна на въззивния жалбоподател дадената му от закона възможност за събиране на разходите, не го освобождава от отговорност, респективно от заплащане на задължението по чл. 172а, ал.2 ЗДвП.

Към решението на първоинстанционният съд са изложени изключително подробни и обосновани мотиви, съобразени с изискванията на чл.236, ал.2 ГПК, в които са посочени исканията и възраженията на страните /идентични с тези предявени пред настоящата инстанция/, обсъдени са събраните доказателства, въз основа на тях са изградени обосновани фактически констатации, в резултат на което съдът е достигнал до правилни правни изводи.

Поради изложеното и на основание чл.272 ГПК, въззивният съд, като съобрази, че обжалваното първоинстанционно решение е правилно и като такова следва да бъде потвърдено, изцяло препраща към неговите мотиви.

С оглед изхода на спора в тежест на въззивния жалбоподател са направените от ответната страна разноси, но доказателства за извършването им няма представени.

Мотивиран така, Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 506/26.04.2022 г., постановено по гр.д. № 20214520107035 по описа за 2021 г. на Районен съд Русе.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____